

TOESPRAAK 8 MAARTCOMITE

AMSTERDAM, 8 MAART 2013

VANDAAG VIEREN WIJ DE INTERNATIONALE VROUWENDAG.

Wat vieren wij eigenlijk? Grote media vertellen ons dat wij 'het vrouw zijn' vieren. We vieren ons 'vrouw zijn', onze vrouwelijkheid en onze levenskracht. Er worden mooie zalen gehuurd, hooggeprezen spreeksters uitgenodigd en leuke prijzen uitgereikt aan de sterkste vrouwen, slimste vrouwen en succesvolle vrouwen. De sprekers houden de toespraken over vroeger, toen de vrouwen nog geen kiesrecht hadden en niet mochten studeren, *toen* hadden de vrouwen het heel moeilijk. Tegenwoordig wordt er vooral over de machtigste vrouwen en over de rolmodellen gesproken die succes hebben bereikt. Deze vrouwen worden in de schijnwerpers gezet. De genodigde vrouwen mogen in de zaal met een glas getrakteerde champagne over deze successen voor henzelf dromen. En als toppunt van het 'vriendelijke seksisme' worden ze op 8 maart met een treinkaartje van 8 euro van de Thalys beloond en mogen ze naar 'stoere en strakke' radio van alleen vrouwelijke DJ's op Q-Music luisteren.

Wat vieren *wij* eigenlijk op 8 maart? Vieren we onze vrouwelijkheid en onze levenskracht? Je kunt gerust zeggen – onze overlevingskracht. Dan hebben wij het niet over de dames uit de meeste vrouwenbladen met hun glazen plafond problematiek. De meeste vrouwen hebben een andere werkelijkheid.

WE WILLEN DE BETEKENIS VAN DE INTERNATIONALE

VROUWENDAG NIET LATEN VERANDEREN. We willen dat de echte betekenis van deze dag voortleeft. Omdat we na meer dan 100 jaar vrouwenstrijd nog veel te winnen hebben. De massale staking van de textielarbeidsters uit Verenigde Staten in 1908 was één van de aanleidingen voor Internationale Vrouwendag. Ze stredden voor een achturige werkdag, betere arbeidsomstandigheden, kiesrecht, tegen oorlog en voor afschaffing van kinderarbeid. Tijdens de Socialistische Internationale in 1910, waar vrouwen uit 17 landen aanwezig waren, stelde Clara Zetkin een nieuw strijdmiddel voor: de Internationale Vrouwendag. Deze dag zou jaarlijks in alle landen gehouden worden om vrouwen bewust maken van kwesties rondom bepaalde thema's zoals vrouwenrechten, geweld en armoede. Op deze dag worden vrouwen gemobiliseerd om zich op straat te laten zien en horen, met gezamenlijk gekozen teksten voor spandoeken en leuzen. Dit is het strijdmiddel om druk op de machthebbers uit te oefenen! Door de invloedrijke revolutionaire ontwikkelingen in de socialistische Sovjet-Unie, sterke internationale solidariteit en sterke vakbonden van de arbeidersbeweging internationaal waren veel overwinningen rondom vrouwenrechten mogelijk: kiesrecht, achturige werkdag, recht voor werk en opleiding.

Na de Tweede Wereldoorlog herleefde de vrouwenbeweging met nieuwe kracht. Arbeid, politiek en onderwijs stonden weer centraal. Nieuwe strijdpunten waren seksualiteit en gezin. Vrouwen draaiden alleen op voor het huishoudelijk werk en velen deden onbetaalde arbeid. Slechts 16% van de vrouwen had een betaalde baan, kinderopvang was er weinig. Vrouwen voerden strijd voor het recht op abortus, onder het motto 'baas in eigen buik'. In Nederland ontstonden verschillende feministische organisaties die druk uitoefenden op politieke en maatschappelijke organisaties om vrouwen gelijke rechten te geven op ontwikkelingskansen en betaald werk. Na ongeveer 15 jaar vrouwenstrijd werd in 1981 in Nederland abortus gelegaliseerd. Daarmee beweren sommigen dat de emancipatie van de Nederlandse vrouwen voltooid zou zijn. En nu nog de allochtone vrouwen... Echter, de werkelijkheid is anders.

VROUWEN ZIJN DE AFGELOPEN DERTIG JAAR MASSAAL DE ARBEIDSMARKT OPGEGAAN, MAAR HUN THUISITUATIE IS

NOG TE WEINIG VERANDERD. Mannen nemen een kleiner deel van de onbetaalde arbeid voor hun rekening. Van de vrouwen combineert meer dan 60% betaald werk (van minimaal 12 uur) met huishoudelijke en zorgtaken, bij de mannen is dit slechts 29%. Veel vrouwen hebben geen betaald werk waar ze van kunnen leven. Ze zijn afhankelijk van een tweede inkomen. De meeste vrouwen in Nederland zijn moeder, partner, huisvrouw, mantelzorger en daarnaast werkt meer dan 60% van de vrouwen buitenshuis. Dat wil zeggen: ze werken 12 uur of meer voor een loon, of ze zoeken actief naar werk.

De strijd voor gendergelijkheid (seksegelijkheid), ook op de arbeidsmarkt, moet de ongelijkheid eindigen! Vrouwen worden nog steeds gezien als goedkope arbeidskracht. Vrouwen worden ook als koopwaar gezien. De prostitutie wordt financieel gezien als een opbrengst voor de staten. Het feit dat het gedwongen arbeid is, mag wel in de doofpot.

Voor migrantenvrouwen wordt het ook nog eens zwaarder, o.a. vanwege de vreemdelingenwet. Wetten, zoals de wet op gezinshereniging, maken migrantenvrouwen erg afhankelijk van hun partners. Migrantenvrouwen zijn ook nog eens tot goedkopere arbeidskracht gemaakt, waardoor zij als een bedreiging worden gezien door lokale arbeiders. In de media worden de mensen met chauvinisme en racisme tegen elkaar opgestoken. Dit kan uiteindelijk leiden tot een tegenstelling onder de werkenden.

GEWELD TEGEN VROUWEN KOMT NOG ALTIJD VEEL VOOR.

Tegenwoordig komt het ook voor als staatsbeleid. Het meest recente voorbeeld hiervan is de moord op de drie revolutionaire Koerdische vrouwen in Parijs. Het staatsbeleid wordt weerspiegeld in de maatschappij als huiselijk geweld. De bloedbaden op vrouwen over de hele wereld hebben een zorgwekkende omvang bereikt. Vrouwen voelen zich nog nauwelijks veilig. "India's Daughter", die overleden is door groepsverkrachting in een

bus, zullen wij nooit vergeten. In Turkije zijn er tussen 2005 en 2011 circa 4000 vrouwen vermoord, en dit is dan slechts het topje van de ijsberg....

Nederland wordt vaak voorgesteld als een landje waar alles wel koek en ei is als het gaat om de rechten van de vrouw. Wie naar de cijfers kijkt ziet dat dit beeld niet klopt. Nederland is een knooppunt als het gaat om mensenhandel, waarbij het vooral gaat om vrouwen en kinderen. De opbrengsten hiervan schommelen volgens de ILO rond de 32 miljard per jaar. Nederland telt zo'n 30.000 prostituees, waaronder naar schatting 1500 minderjarige meisjes. Eén op de vier vrouwen heeft te maken met geweld en seksueel geweld. In het gezin en daarbuiten. Meer dan 200.000 vrouwen hebben hulp nodig van de vrouwenopvang.

Wij vrouwen strijden tegen alle vormen van geweld tegen vrouwen. In het bijzonder klagen we het geweld aan, dat het gevolg is van imperialistische agressies en oorlogen tegen de volkeren, waarin vrouwen tot slachtoffers en oorlogstrofeeën worden gemaakt. We strijden voor een bevrijde vrouw in een bevrijde maatschappij.

ARMOEDE IN NEDERLAND BLIJFT STIJGEN. Kinderen, eenoudergezinnen, alleenstaanden en mensen met een bijstandsuitkering hebben het moeilijk. Maar ook zelfstandige ondernemers komen vaker in financiële nood. Regering Rutte II wil de crisislasten op de bevolking afwentelen. Hiervoor wordt de maatschappij gesloopt. De kinderarmoede steeg in 2011 en 2012 drastisch, in 2012 was 13% van de kinderen officieel arm tegen 10% in 2010. In Nederland is maar 52% van de vrouwen economisch zelfstandig. Het aantal werkende armen neemt snel toe, 59% van de arme mensen heeft een baan. Er zijn 70.000 mensen afhankelijk van de voedselbank.

Het burgerlijke gezin bevindt zich ook in crisis. De cijfers van het CBS spreken voor zich: de laatste tien jaar is in Nederland het geboortecijfer gedaald. Het aantal huwelijksluitingen daalde de laatste 40 jaar van 123.000 naar 71.000 per jaar, terwijl het aantal echtscheidingen toenam met factor 3. In de periode 1999-2011 is het aantal eenoudergezinnen met minderjarige kinderen gestaag gegroeid tot ruim 320 duizend. Dit heeft grote gevolgen voor het leven van met name vrouwen en kinderen. Om rond te komen moet je buitenshuis werken, anders kom je al snel in armoede terecht. 656.000 mensen met een uitkering en 'werkende armen' (dat zijn mensen met een bijzonder laag loon) komen steeds veel vaker in de armoede terecht en moeten een beroep doen op de voedselbank. De huren en zorgkosten rijzen de pan uit. De verlaging van het inkomen met een tientje heeft grote gevolgen voor deze mensen. Werk vinden (of houden) is bijna een onmogelijke opgave - vooral voor vrouwen die alleenopvoeder zijn. Aan de ene kant omdat kinderopvang onbetaalbaar wordt. Aan de andere kant omdat het werk van vrouwen buitenshuis steeds lager betaald wordt - of wordt wegbezuinigd.

DAAROM KOMEN VROUWEN IN STRIJD TEGEN DE AFWENTELING VAN DE CRISISLASTEN. Vrouwen in de thuiszorg lopen voorop. Al meer dan twee jaar strijden ze tegen ontslag en tegen verlaging van hun lonen met meer dan 20%. Zij hebben zelfstandige comités opgericht onder de naam "*Wij zijn de Thuiszorg*". Ook in verzorgings- en verpleeghuizen worden acties gevoerd tegen de enorme werkdruk en de flexibilisering. Maar ook tegen de regeringsplannen om verzorgingshuizen en instellingen voor gehandicapten te sluiten. Ze worden geconfronteerd met enorme intimidatie door hun directies (die topsalarissen van € 200.000 en meer incasseren) maar ze zetten hun strijd dapper door. Van 2010 tot nu voeren de schoonmaaksters - met resultaat - actie voor hogere lonen, betere werkomstandigheden en meer respect.

VROUWEN, KIJK KRITISCH NAAR DE WERELD! Waar komt de ongelijkheid en onrechtvaardigheid vandaan? Kijk naar de maatschappij door de geschiedenis heen en op de verschillende continenten. We zien dezelfde kenmerken in alle landen: in het algemeen staat mannelijke autoriteit boven de vrouwelijke, de vrouw is nog altijd het object van eigendom, arbeidsverdeling is op basis van de sekse, vrouwen werken grotendeels in de specifieke sectoren met een laag prestige in de maatschappij. En als een vrouw een kind krijgt gaan haar activiteiten omhoog, terwijl haar economische zelfstandigheid omlaag gaat. De wetten en de regels die de verhoudingen tussen vrouwen en mannen bepalen zitten ingebouwd in het maatschappelijke systeem en zijn een vorm van geweld in de maatschappij.

Ongelijkheid bestaat niet alleen tussen mannen en vrouwen, maar ook tussen arm en rijk, tussen arbeiders en machthebbers. Een minderheid van de mensen is eigenaar van de grote bedrijven die samen met de politiek aan tafel zit om mee te regeren. De grote meerderheid moet werken onder de omstandigheden en lonen die de monopolies bepalen. Omdat de kapitalisten aan tafel zitten met de politici, worden beslissingen genomen over de bezuinigingen en verhogen van kosten voor de gewone mensen.

De kapitalisten, de monopolies kunnen hun bestaan alleen garanderen als ze arbeiders blijven uitbuiten. Ze hebben de grote media in hun land, die de onderdrukking van de werkende mensen als economische crisis verkopen. "Het geld is op", zeggen ze dan, "we moeten bezuinigen, het kan niet anders", "jullie hebben te goed gehad, geld verspild, en nu moeten wij zuiniger doen". De monopolies en hun staat bekijken hun crisismaatregelen alleen vanuit een financiële kosten-baten analyse – het moet de monopolies winst opleveren. Er wordt geen aandacht besteed aan de situatie waarin de massa van vrouwen en gezinnen terecht komt. Er groeit een generatie op die wereldwijd niets anders meemaakt dan crises, werkloosheid en de gevolgen ervan.

DE WERELD HEEFT FUNDAMENTELE MAATSCHAPPELIJKE VERANDERINGEN NODIG. Een maatschappij zonder uitbuiting, zonder onbetaalde arbeid van vrouwen, zonder seksisme, zonder economische afhankelijkheid en armoede, zonder de kapitalistische uitbuiting van loonarbeid. Doordat de kapitalisten hun winst maken door het verlagen van de lonen en verhogen van de kosten heeft elke reformistische oplossing een tijdelijke aard. Wie het kapitalistische systeem en haar logica goedkeurt, zal hoogstens symptomen bestrijden en nooit de maatschappelijke fundamenten van de uitbuiting en onderdrukking uit de weg ruimen. Daarom is het noodzakelijk te strijden voor het afschaffen van dit systeem.

In Nederland wordt gebouwd aan een strijdbare vrouwenbeweging van basisvrouwen - van gewone vrouwen. Voor een menswaardig leven, om eens en voor altijd een einde te maken aan de achterstelling en het geweld tegen vrouwen. De basisvrouwen strijden voor een bevrijde vrouw in een bevrijde maatschappij.

***LANG LEVE 8 MAART - DE INTERNATIONALE VROUWENDAG!
LANG LEVE INTERNATIONALE SOLIDARITEIT VAN VROUWEN!***

www.8maartAmsterdam.nl